

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Medicina petita à Diis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

tri ejus hujus generis aves obtulerit. Apud Hebraeos legas, praedivum ac potentiorum hominum morem fuisse, Columbarum alas gypso illitas in summæ felicitatis signum summis tectis effigere. Hoc Euthymius.

A SE MINIME IRACUNDUS. CAP. X.

Quod vero debilis defectu in Columba paulo ante dicebamus, Aegyptii sacerdotes hominem natura ipsa nequaquam iracundum, qui tamen aliorum perversitate commoveri posset, ostendere cum volebant, Columbam pingebant uropygio furectio: propterea quod eam, uti dictum, vel non habere bilē, vel si habeat, in uropygio esse tradunt auctores veteres. Unde Græci cum mansuetudinem exprimere vellent, *ἡμὴν πλειάζ*, hoc est, *quieta Columba*, dicere consueverant, & *πρᾶσις* *πρᾶσις*, eodem significato. Quæ cum porro sit gregalium omnium mansuetissima, judicata est à Mose purissima, ut inquit Philo, veluti ex solitariis sola Turtur delecta, quæ in eo avium genere, nulli omnes antecellit ingenio. Neque temere Davides advolandi desiderio succensus, ut fere periculum eximeret, pennas sibi dari cupit, ut instar Columbae volare possit. Psalm. 55. Columbam ponit, non Aquilam, non Accipitrem, longe fortiores, impetuosioresque alites, nempe quia eadem est prædita mansuetudine, tractabilitateque & simplicitate, qua Rex ipse insigniter pollebat. Puritatis hujus meminere etiam auctores Græci, quin & osculorum, propter quæ sit Veneti dedicata, & quod ea de causa Diis adoleretur, quod fel in interioribus haudquaquam habeat.

TREPIDATIO. CAP. XI.

Nidam *ἡμὴν*
envis colum.
basimide.
Hom. Odyss.
μ. vers. 63.
Timidam
columbam.
Marullus.
Trepidus ur
gere colum-
bas. Ovid. 5.
Metam. O-
dys. 4.
Æneid. 1. 3.
Carnu Co-
lumbina
villus.

Illud autem vulgatissimum est hieroglyphicum, Columbam pro trepidatione ponere: nam & nomen illi apud Græcos *ἡμὴν* hoc idem significat, à *ἡμὴν* enim deducitur, quod trepidare est. Et Poetæ tam Græci quam Latini passim in pavidis hanc usurpant comparisonem, ut Homerus, *αἰὲ βᾶδον ἡμὴν πλεῖστον ἰμαθ' ὀμοίαι.*
Ha pavida gressu similes abiere columbis.
Quam similitudinem Maro ita transtulit,
Præcipites atque tempestate columbae.
Etymologici enim *ἡμὴν* paronymon, non epitheton Columbae ponunt.

SALUBRITAS. CAP. XII.

Æterum, quamvis aliqua det impietatis exempla, nihilo secius inter animalia maxime pure recensetur: propterea quod persuasum est eam carere bile, ut dictum, morbosaque & pestilenti quantumlibet tempestate fervente, qui non alia quam earum carne vescatur, contagio ejusmodi non contaminari. Quare si pestis unquam debacchari cepisset, nihil aliud in obsonium Regibus comparabatur, quam ex Columba: quamvis Diodorus Vitulum alioqui & Anserem simplicem tantum, eorum cibum fuisse contendit. Sane Florentinus lib. de Re rustica: pullos columbarum necessarios esse dicit iis, qui vires à morbo recolligunt.

MEDICINA PETITA A DIIS. CAP. XIII.

Columba
herba qua
vocatur
Helsus pur-
gatur. Plin.
lib. 8. cap.
Plin. lib. 8.
Proserbium
Græcorum
Da philo
Philo. 8.
Auctor Sui-
das.

Cum vero aliquem, medicina ab aliquo Deorum præmonstrata, à morbo convaluisse ostendere voluissent, Columbam, vel, ut scribunt alii, Palumbem (nam hæc etiam in auguriis aliquando confunduntur) lauri ramusculum rostro gestantem exprimebant. Ales enim ea quotiens ægrotae caperit, lauri folio decerpto sibi ipsa medetur. Neq; vero palumbes tantum, sed & Gracula, Merulae & Perdices lauri folio annuum fastidium purgant. Corvus quoque occiso Chamelæonte, qui etiam victori nocet, lauro infestum virus extinguit. Unde dicitur frequenter apud Græcos, *Scipionem laureum gestare*, de iis, qui in aliquas insidias lapsi vitæ periculum feliciter evaserint. Medicinam autem multifariam ab oraculis petere antiquorum mos fuit, & suis quoq; temporibus petitam memorat Plinius. Illi enim quotiens graviore aliquo morbo correpti essent, soliti erant in travia aut sacris locis deponi operientes vel oracula, vel somnia, quibus quid ad sanitatem faceret, edocerentur. Præterea non contemnenda fuit veterum opinio, quam Herus sequitur, morbos ad Deorum immortalium iram referre meritoq; ab eisdem opem potere necessarium esse. Philon Medicus Phatma

A Pharmaca quædam summæ efficaciz, quæ ipsemet concinnare solitus erat, *θεῶν χειρῶν* appellabat, *Deorum manus.*
 quod non aliter ad salubritatē conferrent, quam si Dii ipsi manus suas ad curationem apposuisent.
 Et Astrologi quosdam homines à genesi eo fato nasci prædicant, ut votorum potius ope, quam medicinis, ab ægritudinibus & moribus liberentur. Notum est Alexandri Macedonis exemplum, *Exemplum in montan-lum,* cuius milites plerique, & cum Ptolemæus, cui postea Ægypti regnum obtigit, sagittis veneno intinctis ad Sami regnum, vel ut alii scribunt, in Musicanis, cum vulnerati essent, neque remedium ullum ad salutem inveniretur, Draconem in somniis, qui herbam quandam ore gestaret, oblatum regi, qui remedium sibi ex illa imagine demonstratum ratus, exquisita inventaq; herba ea vulneribus adhibita, vel, ut nonnulli tradunt, potionibus instillata, cunctos sanaverit. Solitum enim esse Deum Opt. Max. hac etiam ratione mortalium rebus ferre opem, & ut à dæmonibus quoque ferretur permittere, ut nostra nunc misla faciamus, ex multis veterum memoriis & Poetarum testimoniis confirmatur. Nam quod pertinet ad Æsculapium, quem ægritudinum causa consulebant, in agro Bellunenfi Læbactiorum vico memoriæ est hujusmodi.

B
 A S C L E P.
 I O . P . X E.
 L I U S P O.
 L I O M O.
 N I T U S P O.
 S U I T.

Et Pannoniam è Norico à Bellunenfi territorio proficiscentibus. Albæ Juliæ monumentum offertur in hunc modum:

I . O . M . S T A T
 C . V A L E R I U S
 V A L E R I A N U S
 E X V I S U P .

Multi que hujusmodi passim reperiuntur. Quod vero traditum est à Poetis, Homerus qui somnium ab Jove esse ait, Agamemnonem excitari facit ad præliandum, somnum ab Jove misso: Nauficaam à Pallade, ut in agrum progrediatur, quo suspiceret Ulysses, & multa passim eodem modo Virgilius quoque hanc ipsam rem latissime & hic & illic profecutus, nusquam tamen plenius, quam ubi de Latino loquitur.

Iliad. β. in princip. Encl. lib. 7.

C
 At rex sollicitus monstris, omacula Fauni
 Fatidici genitoris adit, lucosq; sub alta
 Consultit albunca, nemorum quæ maxima sacro
 Fonte sonat, saxamq; exhalat opaca Mephitim.
 Hinc Italæ gentes, omnisq; Oenotria tellus
 In dubiis responsa ferunt, huc dona sacerdos
 Contulit, & Casarum ovium sub nocte silenti
 Pellibus incubuit stratis somnosq; petivit.

Multi modis simulaera videt volitantiæ miris,
 Et varias audit voces, fruiturq; Deorum
 Colloquio, atq; imis Acheronta affatur Avernis.
 Hic & tum pater ipse petens responsa Latinus,
 Centum lanigeras maculabat vice bidentes,
 Atque harum effultus tergo, stratisq; jacebat
 Velleribus, subita ex alto vox reddita luco est.

Ut qui ex aquæ sulphureis nascitur.

ANIMORUM FUTURA FELICITAS. CAP. XIV.

Sed quoniam incidimus in oracula, nusquam ego plura notis hieroglyphicis similia comperio, quam in Divinis nostrorum literis, ita omnia sensu mystico conscripta quæcumque Moses, quæ David, quæ Propheta reliqui divino afflati spiritu protulere. Talis est argentea Columba illa, cui aurum in dorso, posteriorem partem versus inductum. Significat quidem hoc, ut Theologi nostri interpretantur, insulare à tergo aurum perpetuæ felicitatis. Nam quam quis quietem in humanis assequatur, quæ præ manibus sit, & ante oculos sita, eam per argentum, quo anteriores Columbæ istius partes bracteata sunt, accipiunt. Longe autem pretiosior illam, quæ subsecuta est post obitum, per aurum à tergo illitum, intelligunt: si modo, uti superius monuimus, ante noctis tempus ad arcam cum oleæ Turculo revertamur. Nam & apud aruspices profanos, feliciora tempora subsecutura indicatum est, ex aureo gibbo, quem sibi accessisse in tergo Domitianus Imp. paulo ante quam interficeretur, per nocturnam imaginem visus erat se videre. Eucherius Columbam illam argento illitam, cujus posteriora in specie splendentis auri radiabant, significasse ait, prima quæque in Divinis literis argento fulgere, occultiorē vero sensum longè pretiosiorē, veluti aurum rutilare,

Oracula Divina.

Suet in Domitiano c. 15.